

Ministerul Finanțelor Publice

**Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații**

**Str. x
Tel : x
Fax : x**

**DECIZIA NR. 59
din 25.05.2011**

**privind soluționarea contestației formulată de SC X SRL
cu sediul în localitatea Suceava, str. X nr.x, bl.x, sc.x, ap.x
jud. Suceava, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului Suceava sub nr. X din 14.04.2011**

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași – Serviciul Antifraudă Fiscală și Vamală prin adresa nr. X, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. X din 14.04.2011 cu privire la contestația formulată de **SC X SRL SUCEAVA**.

SC X SRL cu sediul în municipiul Suceava, str. X nr., bl., sc., ap., județul Suceava, contestă măsurile stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. X emisă de Serviciul Antifraudă Fiscală și Vamală din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași privind suma totală de **X lei** reprezentând:

- **X lei TVA;**
- **X lei majorări de întârziere aferente TVA.**
- **X lei penalități de întârziere TVA.**

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și art. 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. SC X SRL contestă măsurile stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.

X/SAFV/28.03.2011 emisă de Serviciul Antifraudă Fiscală și Vamală din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași, privind suma totală de X lei, reprezentând TVA în sumă de X lei, majorări de întârziere aferente TVA în sumă de X lei și penalități în suma de X lei.

Petenta precizează că se pune aduce în discuție problema valorii de tranzacție a mărfurilor care au format obiectul importului consemnat în DVI nr. X din 12.05.2007, I X, I X, I X, I X și I X, în condițiile în care a declarat la fiecare vămuire valoarea care rezulta din facturile emise de societatea exportatoare din Turcia, iar din demersurile întreprinse de organele vamale române la autoritatea vamală din Turcia a rezultat că valoarea mărfurilor conform facturilor identificate la furnizorul turc ar fi fost mai mare.

Petenta susține că, la data efectuării importului, în vederea efectuării formalităților vamale pentru vămuirea mărfurilor importate din Turcia, a prezentat Biroului vamal Suceava toate documentele necesare prevăzute de lege, în baza acestora fiind acordat liberul de vama la import.

Contestatoarea precizează că documentele au fost întocmite de furnizorul respectiv, au însoțit transportul de marfa pe ruta Turcia România, au stat la baza întocmirii declarațiilor vamale de import, au fost înregistrate în evidența contabilă, iar pe baza acestora au fost achitate mărfurile către furnizorul extern.

Petenta precizează că, în conformitate cu prevederile art. 1988 Codul Civil consacră principiul bunei credințe, având credința că există concordanță între facturile emise de furnizorul din Turcia care s-au remis și care au fost prezentate organelor vamale cu prilejul importului și facturile care au stat la baza formalităților vamale de export, neavând nici cel mai mic indiciu cu privire la incorectitudinea datelor înscrise în facturile de export care au stat la baza declarațiilor vamale de export.

Contestatoarea invocă în susținerea cauzei prevederile art. 58 din Legea 86/2006, și precizează că persoanele care semnează și depun declarația vamală de import răspund de corectitudinea și de autenticitatea tuturor documentelor prezentate în scopul determinării valorii în vamă.

Petenta susține că există facturi semnate de vânzător și acceptate care dovedesc faptul că tranzacțiile au avut loc la prețul declarat în cele 6 DVI.

Se precizează că organele vamale nu au cum să stabilească faptul că prețurile de import declarate în vamă nu ar fi cele reale, respectiv că s-ar fi achitat alte sume, plus că în contabilitate mărfurile sunt înregistrate la valoarea din cele 6 DVI. Totodată prin NIR-uri au fost recepționate aceleași bunuri cuprinse în DVI nr. I X, I X, I X, I X, I X și X și I X.

Se susține de asemenea, că organele vamale erau ținute să facă dovada simulației prețului înscris în declarațiile vamale de import, probă ce nu s-a făcut, ori convenția cu furnizorul extern în vederea diminuării drepturilor vamale convenite statului român, probă care, nu s-a făcut.

În susținerea contestației petenta invocă prevederile art. 1 din Acordul privind aplicarea Titlului VII al Acordului General pentru Tarife și Comerț aprobat prin Decretul 183/1980 care prevede că valoarea în vamă a mărfurilor importate va fi valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri.

Petenta susține că această valoare de tranzacție este cea care rezultă din facturile externe emise de furnizorul din Turcia care au însoțit transportul de marfă pe ruta Turcia - România, au stat la baza întocmirii declarațiilor vamale de import și au fost înregistrate în evidența contabilă.

În concluzia celor precizate anterior, petenta susține că art. 139 din Codul fiscal prevede că baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, respectiv cea la care s-a făcut referire anterior.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. X/SAFV/28.03.2011 și a procesului verbal nr. X/SAFV/28.03.2011, s-au stabilit în sarcina petentei creanțe fiscale în sumă totală de X lei, reprezentând TVA în sumă de X lei, majorări de întârziere TVA în sumă de X lei și penalități în sumă de X lei.

În urma controlului efectuat la **SC X SRL** Suceava, s-au constatat următoarele:

În perioada 12.05.2007 – 13.07.2009, societatea a derulat prin Biroul vamal Suceava un număr de 9 operațiuni vamale de punere în liberă circulație.

Urmare a inițierii cererii de asistență în domeniu vamal, efectuată în baza Acordului de cooperare și asistență administrativă pentru prevenirea, investigarea și combaterea infracțiunilor vamale, încheiat între Guvernul Românie și Guvernul Republicii Turcia, semnat la București la data de 24.11.1997 și aprobat prin H.G. nr. 248/1999, cu adresa nr. X/X /17.02.2011, Direcția Supraveghere Accize și Operațiuni Vamale din cadrul Autorității Naționale a Vămilelor a transmis adresa MAI IGPR – CCPI nr. X/X/V din 04.02.2011, emisă de administrația vamală din Turcia, reprezentând rezultatul verificărilor privind operațiunile vamale de expert din Turcia, având ca destinatar SC X SRL Suceava.

Organele vamale precizează că, cu adresa nr. MAI – IGPR –CCPI nr. X/SVV/V din 04.02.2011, Administrația vamală din Turcia a remis un număr de 9 declarații vamale de export efectuate în perioada 12.05.2007-13.07.2009, care au fost listate din sistemul informatic al autorităților vamale turcești.

Din analiza documentelor remise de administrația vamală din Turcia rezultă următoarele:

- pentru declarațiile vamale de punere în liberă circulație nr. I X, I X și I X valoarea totală facturată declarată în momentul efectuării formalităților vamale de punere în liberă circulație este aceeași cu cea din declarațiile vamale de export din Turcia.
- pentru declarațiile vamale de punere în liberă circulație nr. I X, I X, I X, I X, I X și I X există neconcordanță între datele înscrise în declarațiile vamale de export din Turcia și datele înscrise în facturile externe prezentate de către

societate, la efectuarea formalităților de punere în liberă circulație, în ceea ce privește valoarea mărfurilor.

Situația comparativă a declarațiilor vamale de export remise de către autoritățile vamale din Turcia și a declarațiilor vamale de punere în liberă circulație pentru datele înscrise în acestea nu corespund, este prezentată în Anexa nr. 2, parte integrantă a procesului verbal de control nr. X/SAFV/28.03.2011.

Organele vamale precizează că, având în vedere prevederile art. 178 alin. 4 din Regulamentul CEE nr. 2454/93 a Comisiei din 02.07.1993 privind dispozițiile de aplicare a reglementării (CEE) nr. 2916/92 de instituire a Codului Vamal Comunitar, precum și art. 1 din Acordul privind aplicarea Articolului VII al Acordului General pentru Tarife și Comerț, cât și faptul că valorile din declarațiile vamale de export remise de administrația vama din Turcia sunt mai mari decât cele din facturile prezentate autorităților vamale române cu ocazia depunerii celor 6 declarații vamale de punere în liberă circulație, s-a impus recalcularea drepturilor vamale de import în funcție de valoarea cu care mărfurile au fost exportate din Turcia și stabilirea drepturilor vamale de import.

Urmare celor precizate, organele vamale au calculat TVA suplimentară în sumă de **X lei**, dobânzi în sumă de **X lei** și penalități de întârziere în sumă de **X lei**.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată s-au reținut următoarele:

Referitor la suma totală de X lei, din care X lei reprezentând TVA, majorări de întârziere aferente TVA în sumă de X lei, penalități de întârziere aferente TVA în sumă de X lei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să analizeze dacă poate fi soluționată cauza pe fond, în condițiile în care a fost sesizată Direcția de investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism Serviciul Teritorial Suceava prin adresa nr. X/2/SAFV/30.03.2011

În fapt, s-a constatat că în 12.05.2007 – 13.07.2009, **SC X SRL** a derulat prin Biroul vamal Suceava un număr de 9 operațiuni vamale de punere în liberă circulație.

Organele de vamale au constatat că pentru declarațiile vamale de punere în liberă circulație nr. I X, I X, I X, I X, I X și I X există neconcordanță între datele înscrise în declarațiile vamale de export din Turcia și datele înscrise în facturile externe prezentate de către societate, la efectuarea formalităților de punere în liberă circulație, în ceea ce privește valoarea mărfurilor, fapt pentru care s-a calculat o taxă pe valoarea adăugată în sumă de X lei, majorări de întârziere în sumă de X lei și penalități în sumă de X lei.

Prin adresa nr. X/2/SAFV/30.03.2011, un exemplar al Procesului verbal de control nr. X/SAFV/6.07.2010 și Deciziei pentru regularizarea situației nr.

X/SAFV/26.07.2010, au fost înaintate Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, în vederea verificării aspectelor semnalate.

În drept, Direcția Generală a Finanțelor publice a județului Suceava, face aplicarea art. 214 din Ordonanța Guvernului nr. 92 privind Codul de procedură fiscală republicată, unde se precizează:

„(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.

(...)

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea (...).”

Astfel, între stabilirea obligațiilor bugetare prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. X/SAFV/28.03.2011, contestată de **S.C. X S.R.L.**, și stabilirea caracterului infracțional al faptei săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei.

Aceasta interdependență constă în faptul că, **SC X SRL** în calitate de declarant vamal a prezentat autorității vamale facturi comerciale conținând valori ale mărfurilor diminuate față de valorile din declarațiile vamale de export, existând suspiciunea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 237 din Legea nr. 86/2006.

Aceste constatări au fost transmise cu adresa nr. X/2/SAFV/30.03.2011, spre competență cercetare organelor din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul teritorial Suceava.

Organul administrativ nu se poate pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale.

Prioritatea de soluționare în speță o au organele penale care se pronunță asupra caracterului infracțional al faptei ce atrage plata la bugetul statului a obligațiilor datorate și constatate în virtutea faptei infracționale.

Potrivit principiului de drept prevăzut la art. 19 alin. 2 din Codul de procedură penală **„Judecata în fața instanței civile se suspendă până la rezolvarea definitivă a cauzei penale”**.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, motiv pentru care se va **suspenda soluționarea** cauzei civile pentru suma de **X lei** și se va transmite dosarul

contestației organului care a efectuat inspecția fiscală, conform pct. 10.4 din O.M.F.P. nr. 519/27.09.2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 31.07.2007, care prevede:

„Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, dosarul contestației se transmite, după caz, organului care a efectuat inspecția fiscală, urmând ca acesta să fie restituit, la încetarea motivului care a determinat suspendarea, organului de soluționare competent.”

În funcție de soluția pronunțată pe latura penală și de constituirea statului ca parte civilă în procesul penal pentru recuperarea pe această cale a prejudiciului cauzat bugetului de stat, procedura administrativă va fi reluată în conformitate cu prevederile art. 214 alin. 3 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și pct. 10.4 și 10.5 din O.M.F.P. nr. 519/27.09.2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevede:

„10.5 Organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 183 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, numai după încetarea definitivă și irevocabilă a motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. Soluția dată de organele de cercetare și urmărire penală trebuie însoțită de rezoluția motivată, atunci când suspendarea a fost pronunțată până la rezolvarea cauzei penale.”

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor pct. 10.4 și 10.5 din O.M.F.P. nr. 519/2005 privind aprobarea instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 31.07.2007, art. 209 (1) lit. (a), art. 214 și art. 215 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

D E C I D E :

Suspendarea soluționării contestației formulate de **S.C. X SRL** împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. X/SAFV/28.03.2011, privind suma de **X lei** reprezentând:

- **X lei TVA;**
- **X lei majorări de întârziere aferente TVA.**
- **X lei penalități de întârziere TVA**, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute în prezenta decizie.

Dosarul contestației va fi transmis organelor de inspecție fiscală urmând ca la încetarea motivului care a determinat suspendarea să fie restituit organului competent pentru soluționarea cauzei potrivit dispozițiilor legale.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.